



**מתוך החיזוק היומי לימי המלחמה** / **ראש הישיבה**

הפסוק "שמע ישראל" חריג בספר דברים בכך שכתוב בו "א-להינו" ולא "א-להיך". הנצי"ב מסביר שמה מצטט את בני יעקב כשדיברו אל ישראל אביהם.

וכן משמע שפסק זאת הרמב"ם להלכה (הלכות מלכים פ"ז, הט"ו): "ומאחר שיכנס בקשרי המלחמה ישען על מקוה ישראל ומושיעו בעת צרה וידע שעל יחוד השם הוא עושה מלחמה וישים נפשו בכפו ולא יירא ולא יפחד ולא יחשוב לא באשתו ולא בבניו אלא ימחה זכרונו מלבו ויפנה מכל דבר למלחמה".

הזכרנו כמה פעמים וראוי להזכיר זאת שוב ושוב, הטרור מבקש לערער ולשבור את הציבור - את העם עצמו ולא את החיילים. ולכן אנחנו כולנו החיילים. זו לא מלחמה של צבא מול צבא או מדינה מול מדינה אלא הטרור מול המדינה. גם אנו נמצאים בקשרי המלחמה ועלינו לדעת שעל ייחוד ה' אנו עושים מלחמה. שום דבר לא יוצא מכלל השגחת ה' יתברך בעולם - זהו ייחוד ה', הכל שייך לבורא יתברך. עלינו להעמיק ולהבין שכל הקורה עמנו הוא מאת ה', הכל תחת שליטתו וממילא מלכותו יתברך קשורה אלינו בכל צעד ושעל. מוטלת עלינו המשימה להשתמש בנשק הגדול שלנו - הביטחון בה'.

"כי ה' א-להיכם ההלף עמכם להלחם לקם עם איביכם להושיע אתכם" (דברים כ', ד').

בפרשתנו אנו מתוודעים לעניין מיוחד - יעקב קורא לבניו לספר להם על אחרית הימים (בראשית מ"ט, א'-ב'): "ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישךאל איביכם". ישנה תמיהה על כך שיעקב אומר פעמיים "שמעו" ואכן תרגום אונקלוס משנה בתרגומו בשתי הפעמים: "אתכנשו ושמעו בני יעקב וקבילו אולפן מן ישראל אבוכון".

הרמב"ם מביא מסורת שמסבירה רובד נוסף בהבנת דברי הפסוק (הלכות קריאת שמע פ"א ה"ד): "הקורא קריאת שמע, כשהוא גומר פסוק ראשון אומר בלחש: 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' וחוזר וקורא כדרכו: 'ואהבת את ה' א-להיך' עד סופה. ולמה קורין כן? מסורת היא בידינו שבשעה שקבץ יעקב אבינו את בניו במצרים בשעת מיתתו ציוס זרום על יחוד השם ועל דרך ה' שהלך בה אברהם ויצחק אביו, ושאל אותם ואמר להם: בני שמא יש בכם פסלות, מי שאינו עומד עמי ביחוד השם, כענין שאמר לנו משה רבינו: 'פן יש בכם איש או אשה וגו'". ענו כולם ואמרו: 'שמע ישראל ה' א-להינו ה' אחד', כלומר שמע ממנו אבינו ישראל ה' אלהינו ה' אחד. פתח הזקן ואמר: 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד'. לפיכך נהגו כל ישראל לומר שבח ששבח בו ישראל הזקן אחר פסוק זה".

"ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרב ובקשתי" (בראשית מ"ח, כ"ב). מתרגם אונקלוס: "ואנא יהבית לך חולק חד יתיר על אחך דנסיבית מידא דאמוראה בצלותי ובעותי".

הרב צבי יהודה היה אומר: "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' נזכיר" - אנחנו מזכירים את שם ה' על הרכב והסוסים. יש להתאמץ בגשמיות, אך לא רק הגשמיות היא מה שפועל במציאות. העיקר זו יכולת האמונה בה' ובה נמצא לב המלחמה.

מתוך שיעורי החיזוק היומי שניתן השבוע  
השיעורים נמצאים באתר הישיבה

**פינת הילדים**

**חסינות חיפוש הפרשה וברשי"**

(לאחר מציאת המושג בקשו בשולחן שבת מאבאמא להרחיב על המושג שמצאתם)

חזרים כוונת הכא...

1. מדוע יעקב קרא דוקא ליוסף בבקשתו להיקבר בארץ ישראל?

2. למי מכוון יעקב בברכתו לדן "לישועתך קיויתי ה'?"

3. מי היחידים שנשאו את ארון יעקב?

**"בחרבי ובקשתי - בצלותי ובעותי. צלותי הוא סדר תפלה הקבוע - השבח והתפלה וההודאה. ובעותי הוא בקשה - אשר אמרו אם רצה אדם לחדש בתפלתו מעין כל ברכה שואל אדם צרכיו. כי סדר תפלה שזו עבודה קבועה אין הכוונה מעכב אם כוון לבבו באבות, לא כן בחידוש שמבקש האדם צרכיו ומחדש, בעי כוונה יתירה"**

(משך חכמה, פרשת ויחי מ"ח, כ"ב)

א

אחד מסיפורי הגבורה משמחת תורה, שעורר בי השראה הוא סיפורו של מיקי, לוחם ביחידה משטרתית מיוחדת מנחל עוז. בראיון (מומלץ) לחדשות כאן, הוא מספר בבהירות ובקור רוח כיצד הגן באקדח אחד על אשתו ובתו ששהו בממ"ד, כאשר המחבלים שידעו מי הוא תוקפים את ביתו ורוצים בעצם לחטוף אותו. הוא הרג בין 14-10 מחבלים, אחד אחרי השני. הוא מספר שבשלב מסוים המחבלים המתוסכלים הביאו בכוח בני ערובה כדי להכריח אותו להיכנע. הם הביאו את השכנה שביקשה ממנו בבכי להיכנע, אחרת ירצחו אותה. אחר כך הם גררו את הבת שלה, ילדה בת 10, שבבכי היסטרי מבקשת ממנו להיכנע, אחרת ירצחו גם אותה. ואז פתאום היא מתעשתת, כשמחבלים אוחזים בה, ובבכי עצום היא אומרת לו "**סליחה, אל תצא. אני מצטערת!**". ומיקי אומר לה "**אני אוהב אותך**". לאחר מכן המחבלים מביאים עוד נער בשם תומר שיבקש ממנו לצאת, אבל מיקי לא יוצא. תומר הי"ד נרצח, האמא והילדה חטופות בעזה. ומיקי הצליח להגן על אשתו ובתו עד שהגיע החילוץ.

ב

הרגע הזה שבו מיקי מגן בחירוף נפש על אשתו ובתו, ועומד מול קריאה של אישה ילדה ונער, הוא בעיני ביטוי של תמצית האתגר שלנו כעם, מול אויב מהסוג השטני ביותר. **שטניות** שחובה עלינו להבין עד הסוף, אין לנו ברירה אחרת. אחרת היא תטרוף אותנו. ובלב האירוע הזה, בין מללעות המחבלים, עומדת ילדה במצב שהוא מראש ועד סוף בלתי אפשרי, ואומרת למיקי "סליחה, אל תצא. מצטערת". **גדולת רוח האדם במלא מובנה**, אצל ילדה צעירה.

ג

אחד המושגים שבני האדם פיתחו הוא "**שטניות**". אני מבין את המושג "שטניות" **כרוע לשם הרוע**. ואחד הביטויים של שטניות, הוא להשתמש באופן שכלי רציונלי ומתוכנן באיכויות האנושיות ובערכים הנעלים של הקרבן, ככלי עוצמתי **כדי לממש את אותו רוע**. האנושיות, החמלה, צלם הא-להים וקדושת החיים נתפסים כחולשה עיקרית וכמנוף עיקרי להרע. זו אכזריות מהותית. זו שטניות. זהו גיהנום עלי אדמות. זה המכנה המשותף בעיני בין הנאצים לבין החמאס. החמאס הם לא נאצים והנאצים הם לא החמאס, אלא **שניהם התמסרו לאותו רעיון** - לדרך השטניות, במאבק שלהם נגד עם ישראל. מאבק על מנת להשמיד.

ד

וככל שלמדתי על השואה, והעמקתי במשמעות שלה, היה דבר אחד שהיה לי הכי קשה כיהודי. מה שהיה לי הכי קשה הוא זה שהנאצים, יימח שמם וזכרם, הוציאו לפועל את ההשמדה של העם שלנו - על ידי העם שלנו. זה לא שהם רק כיוונו אלינו נשק ויר, אלא הם גרמו לנו, במניפולטיביות שטנית, להיות **אלו שמוציאים לפועל** את עיקר ההשמדה במחנות. החל מאסירים יהודים שקיבלו את היהודים שהגיעו ברכבות, והכניסו אותם למקלחות, מיינו את חפציהם, הפעילו את שרשרת ההשמדה, ועד לזונדרקומנדו. לאורך שנים רבות שאלתי את עצמי מה היה קורה אילו היהודים כולם היו אומרים לנאצים שהם לא מסכימים לשתף פעולה עם ההשמדה עצמה. ומה שיהיה יהיה. האם היו מתים פחות יהודים?

ה

אין לנו שום זכות לשפוט את אותם היהודים, קודם כל כי לא הייתה להם בכלל **תדעה של עם מאורגן**. וכל רצונם היה לחיות, ולשרוד. והם קיוו שאולי גם יקיריהם ישרדו. הם באמת היו בגיהנום שטני עלי אדמות. והנאצים מימשו את הרעיון השטני שלהם, בכך שהם ניצלו את ערך קדושת החיים, את התקווה האנושית שהיא הדבר ביותר עלי אדמות, ואת אהבת האם והאב את ילדיהם ואת אהבת הילד את הוריו. ולמה הם ניצלו את

הקדושה, התקווה האהבה והחמלה? כדי לרצות. ולא רק לרצות, אלא להביא את היהודי, את הקרבן להפעיל את מכונת הרציחה על בני עמו. **זו שטניות**.

ו

ובשפה העברית יש מילה אחת לרעיון הזה - **עמלק**. עם שיש לו את כל המערכת האנושית, כולל הבנת אנושיות, וחשיבה רציונלית, **חוץ מהנשמה** - מהמוסר הפנימי, האנושי. זה רעיון שאנו מצווים למחות את זכרו בכל פעם שהוא מתממש. והוא התממש שוב בשמחת תורה. הפעם על ידי העם היושב בעזה, שהתמסר לרעיון העמלקי. השטני.

ז

אני חושב שאנחנו **חייבים להבין לעומק** את השטניות הזאת. קודם כל כחוב לבני עמנו שלא זכו בכלל להבין מהי תודעת עם, וכמעט לא ידעו שהם יכולים להתנגד, ועד שהבינו מי העם השטני העומד מולם, זה כבר היה מאוחר מדי. זהו עומק משמעות הביטוי "**לעולם לא עוד**". הם לא יכלו לתפוס זאת, אבל עלינו החובה לתפוס זאת כיום. לעולם לא עוד. ולא פחות מזה, אנו חייבים לתפוס זאת כחוב **לבני עמנו העתידיים**. כדי להגן עליהם מהשטניות הזו, מתוך תודעת עם היסטורית עתידית.

ח

וגם כעת, אנחנו צריכים להפנים שהחמאס יונק מהרעיון שהנאצים ינקו ממנו. והוא ינסה בשטניות פשוט לשחק איתנו במניפולטיביות במשא ומתן על החטופים, על מנת להמשיך ולהרע לנו. רוע לשם הרוע, תוך ניצול כל הקדוש לנו - קדושת החיים, חמלת ואהבת ילדים, מצוות פדיון שבויים, וערבות הדדית. זהו כבר קרה מראשית הדרך, בהצבת מפקדות מתחת לבתי חולים, ובשימוש באזרחים שלהם עצמם כמגן אנושי. ואם אנחנו לא מבינים את זה, אנחנו ממשיכים להאכיל את המפלצת, עכשיו, ובעתיד.

ט

גם כעת, וגם בסוף המלחמה, יש **למסגר את האירוע**, גם כלפי עצמנו וגם כלפי העולם. יואב הלר (יו"ר הרבעון הרביעי) קרא לקיים בסוף המלחמה משפטים להנהגת החמאס כדוגמת משפטי נירנברג. ויש להחיל את החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, על כל מי שלקח חלק בטבח. זו מחיית זכר עמלק.

י

ואסיים בקשר האישי שלי. סבי יעקב חסן הי"ד, היה נציג המדינה באלג'יריה בשנת 1958. המדינה פעלה על ידי הסוכנות היהודית בדחיפות להעלאת יהודי צפון אפריקה, לפני צאת הצרפתים ששלטו שם. סבי ושליח נוסף בשם רפאל בן גרא נחטפו בידי ה-FLN, המחתרת האלג'יראית. אחרי הבטחות שונות מטעם המחתרת האלג'יראית, פעילות ישראלית ענפה, משא ומתן של הקונגרס היהודי העולמי עם נציגי הארגון ופעילות של הצלב האדום הבינלאומי התברר שסבי וחברו נרצחו בשבי, ומקום קבורתו לא נודע עד עצם היום הזה. אני זכיתי להיקרא בשמו, וזכרו השראתו ושליחותו מלווה את משפחתי ואותי עד עצם היום הזה. **זה הניצחון שלנו**.

יא

אני מתפלל לחזרתם של כל החטופים בשלום לבתיהם. בדרך הנכונה - שתגן עליהם, תגן עלינו, ותגן על ילדינו בעתיד. ועוד אני מתפלל, שהחטופים יצליחו למצוא תעצומות נפש אל מול השטניות שעומדת מולם, כי בעומק נפשם היא קיימת. לנו יש נשמה. כמו אותה ילדה מופלאה שניצחה לרגע את השטניות. מעט מן האור, דוחה הרבה מן החושך.

יעקב נוקד, נשוי + 3, גר בשלוחות  
עובד בארגון השומר החדש

